

ΕΠΙΤΑΦΙΑ

**Ἐπιγραφὲν εἰς τὸν τάφον
τῆς ἀειμνήστου συζύγου μου, εἰς Γενεύην.**

Γενναίας ρίζης Σκωττικῆς καλὸς καὶ θάλλων κλάδος·
σύζυγος, μήτηρ Ἑλληνίς, καὶ κλέος τῆς Ἑλλάδος,
τὸ γήϊνόν της ἔνδυμα κατέθεσ' ἐν Γενεύῃ,
κ' ἡ οὐρανία της ψυχὴ εἰς οὐρανοὺς ἀνέβη.

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ν. Μαύρου,

(γεννηθέντος τὴν 9 Μαρτίου 1786, ἀποβιώσαντος τὴν 23 Μαρτίου 1868,
εἰς Καλλινέστι τῆς Ῥωμανίας).

Βαθὺς τὴν φρένα, μεταξὺ ἀνθρώπων ἐτιμᾶτο,
κ' ἐκαλλιέργει ἀρετὴν καὶ εὐποιίαν ἥσκει·
ἀπῆλθε δ' εἰς τὸν οὐρανὸν ἐκ τῆς ζωῆς τῆς κάτω,
ὅπου τὸ στέμμ' ἀθάνατον ἡ ἀρετὴ εὕρισκει.

**Ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς συζύγου αὐτοῦ,
Σεβαστῆς Μαύρου.**

(Δεκεμβρ. 1886).

Νοός, καρδίας ἄνωθεν λαβοῦσα δῶρα σπάνια,
τὴν ἀρετὴν ἀσκήσασα ἢ φερωνύμως σεβαστή,
ἀπὸ τῆς γῆς τῶν θλίψεων ἀνέβ' εἰς τὰ οὐράνια,
ὅπου ζωὴ ἀθάνατος μισθὸς τῆς ἀρετῆς ἐστί.

Ἐπιτάφιος τῆς Κας * * *

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀγαπητή, ὅφ' ὅλων ἐτιμᾶτο.
Ἦδη ἀνέβ' εἰς οὐρανοὺς ἐκ τῆς ζωῆς τῆς κάτω.
Ἐκεῖ τὴν δέχονται γονεῖς, σύζυγος, φίλτατος υἱός,
καὶ ἀμοιβὴν τῆς ἀρετῆς τῇ δαψιλεύει ὁ Θεός.

Ἐπιτάφιος τῆς φιλτάτης μου νύμφης, Ἀγγελικῆς.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἦν πᾶσά της ἡ ὑπαρξίς ἀγάπη.
 Εἶχε καρδίαν, ὄνομα καὶ χάριν τῶν ἀγγέλων.
 Μόλις τὴν γῆν κοσμήσασα, πρὸς οὐρανοὺς ἐτράπη,
 ἔνθα μακαριότητος τῇ ἡτοιμάσθη μέλλον.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΩΝ ΣΥΝΕΤΑΞΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΝ

Τῇ νέᾳ Α. Ν. εἰς λεύκωμα.

Ἄστρον ἀνατέλλον εἰς ζωὴν καὶ κάλλη
 ὅταν ἐγὼ δύω σκοτεινὸς εἰς τάφον,
 μὴ μὲ λησμονήσης ὅπως ὅλ' οἱ ἄλλοι,
 κ' εἰς τὴν νεαράν σου μνήμην ἀνακάλει
 ὅσον πρὸς σὲ φίλτρον ἔτρεφεν ὁ γράφων.

(Παράφρασις).

In frischer Schönheit strahlt dein Stern auf Erden,
 und dunkel neigt der Meine sich zum Grabe.
 Vergiss mein nicht, wie alle Andern werden,
 und denk wie lieb ich Dich beständig habe.
 Darum ersucht dich folgender Buchstabe:

R.

Εἰς λεύκωμα αἰγυπτιακὸν τοῦ λοχαγοῦ D.

Τὸ ὄνομά σου, μαχητοῦ ἱκανοῦ κ' εὐὑπολήπτου,
ἐκ τῆς Σπραίης θ' ἀντηγῇ μέχρ' ἄκρων τῆς Αἰγύπτου.

(Παράφρασις).

Dein Name, eines Kriegers so tapfern wie geübten
wird überall erschallen, von Preussen bis Aegypten.

—

Τῇ Κ^α Κάφκᾳ.

(Ὑποκριθεῖση τὴν Εὐδοκίαν ἐν τῇ παραστάσει τοῦ Δούκα ἐν Ἀμβούργῳ,
3 Φεβρ. 1882).

Ἐπὶ ἐξωψύλλου εοῦ Δούκα.

Παρέστησας τὸ δρᾶμά μου. Διότι τῷ ἐλλείπει
ἡ χάρις καὶ ἡ ποίησις, τὸ δρᾶμά μου μ' ἐλύπει.
Ἀλλ' ὅτι τῷ ἀπέδωκεν ἐθαύμασα κ' ἐχάρην
τὴν ποίησιν τὸ ἦθός σου, τὸ βλέμμα σου τὴν χάριν.

(Παράφρασις).

Du hast gespielt in meinem Stüeke.
Ihm fehlt's an Dichtung und Anmuth.
Du machtest wieder Alles gut,

und nun gefällt es auch den Musen.
Die Anmuth hast Du in dem Blicke,
die Dichtung wohnt Dir in dem Busen.

Τῷ Auerbach ἐπὶ φωτογραφίας μου.

Λαμπρῶν μύθων καλλιτέχνα, μὴ νομίζης ὅλα μύθους.
Ἔστιν ἀληθῆς φιλία, καὶ γνωρίζετ' ἐκ τοῦ ἥθους.

(Παράφρασις).

Künstler der herrlichen Fabeln, nicht Alles als Fabel be-
[trachte.
Wahr ist das freundliche Herz, wie's in den Zügen sich
[zeigt.

Κυρία, ἥτις μοὶ ἐζήτησεν αὐτόγραφον.

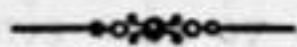

Κακόγραφα χαράγματα χειρὸς ὑποτρεμούσης,
καὶ ψέλλισμα παράμουσον γεγηρακυίας Μούσης.

(Παράφρασις).

Schlecht gekritzelt die Striche der zitternden Feder, ent-
[halten
einen nichts taugenden Vers, ein Stottern veralteten Muse.

Τῷ Κ. Μ., Συντάκτῃ τῆς φιλολογ. Ἐφημερίδος

«Auf den Hoehen»

διὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα του.

Ζῇ εὐδαίμων, καὶ ζωῆς ἀπολαύει διπλασίας
ὁ ζῶν, πλὴν ἐπὶ τῆς γῆς, κ' ἐν τῇ γῇ τῆς φαντασίας.

(Παράφρασις).

Glücklich und doppelt geniesset des Lebens wer nicht nur
[auf Erden,
auch in dem sonnigen Reich hoher Begeisterung lebt.

Κ. Ι. Γ., ἐπὶ μικροῦ δώρου τῆς α' τοῦ ἔτους.

(1883).

Τὸ μὲν δώρημα μικρόν, αἱ δ' εὐχαὶ εἰσὶ μεγάλαι.

« Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ » εἶπεν ὁ σοφὸς ὁ πάλαι.

(Παράφρασις).

Kleine Gabe, doch mit Wünschen und mit Segen darge-
[bracht.

« Nicht im Vielen ist das Gute », wie der alte Weise sagt.

Εἰς λεύκωμα τοῦ Κ. Emil Olivier.

Ὅσοι τρέφουσι λατρείαν πρὸς τὸ μέγα καὶ ὡραῖον,
ἀγαπῶσιν ἐν τῇ νέᾳ τὴν Ἑλλάδα τῶν ἀρχαίων.

(Παράφρασις).

Qui porte un culte au grand, au bon, au beau classique,
dans la Grèce moderne aime la Grèce antique.

Εἰς αἰγυπτιακὸν λεύκωμα τῆς Κ^α Β.

(Ἐπὶ σελίδος παριστώσης κροκόδειλον καταβροχθίζοντα ἄνθρωπον).

Ὅστις εἰς θολὰ νερὰ
περιπέσῃ τοῦ Νείλου,
μὴ θαυμάσῃ ἂν βορὰ
καταστῇ κροκοδείλου.
Ἄν δ' εἰς βλέμματα καλῆς
περιπέσῃ κυρίας,
βορὰ ἔσται ἀσφαλῆς
τῆς ἰδίας καρδίας.

(Παράφρασις).

Who plunges and swims in the floods of the Nile,
is not seldom a prey of the wild crocodile;
But who dares it to plunge in looks fiery and smart
of eyes sweetly bewitching, falls a prey of his heart.